178
El *bressol*
(*ALDC*, II, 265. El *bressol*)

Els mots més estesos són *bres*, *bressol* i *cuna*. *Bres* deriva d'un element preromà, probablement cèltic, BERT-, que expressava la idea de 'gronxar' i de 'llit, jaç'; en ross. s'ha format el femení *bressa*. *Bressol* (var. *bersol*, per metàtesi) és el dim. de *bres* (ja en llat. med. es documenta BERCIOLUM, s. VIII), i té la var. femenina *bressola* (*bersola*); va expandir-se al sard *brazzolu*. El val. *cuna* ve del cast. *cuna* (< llat. CUNA 'bressol', eventualment amb la forma dim. *cuneta*). *Bres* i *bressol* convivien (Vicent Ferrer usava els dos mots), però avui *bres* és usual a gran part del cat. occ., mall. i men., mentre que *bressol* és propi del cat. or. peninsular.

La matèria de què es feia era vària (vímet, palma, palla, fusta, jonc) i podia ser un cabàs (veg. CONTINI-SIMONI, 1996).

Altres mots locals: *llitet* (*llit*) 125, 168, 182; *catret* 161 ('llit lleuger', dim. de *catre* ← cast.); *cabàs* 169, 172, 182 (< llat. vg. CAPACEUM), i el cast. *mecedora* 173. Notem els paral·lelismes baleàrico-occidentals (*bres*) i la inclinació al castellà de bona part dels parlars val. (*cuna*) (veg. mapa 179).

Bres, *bressol* i *bressola* són normatius (des del *DG*$_1$, 1932).

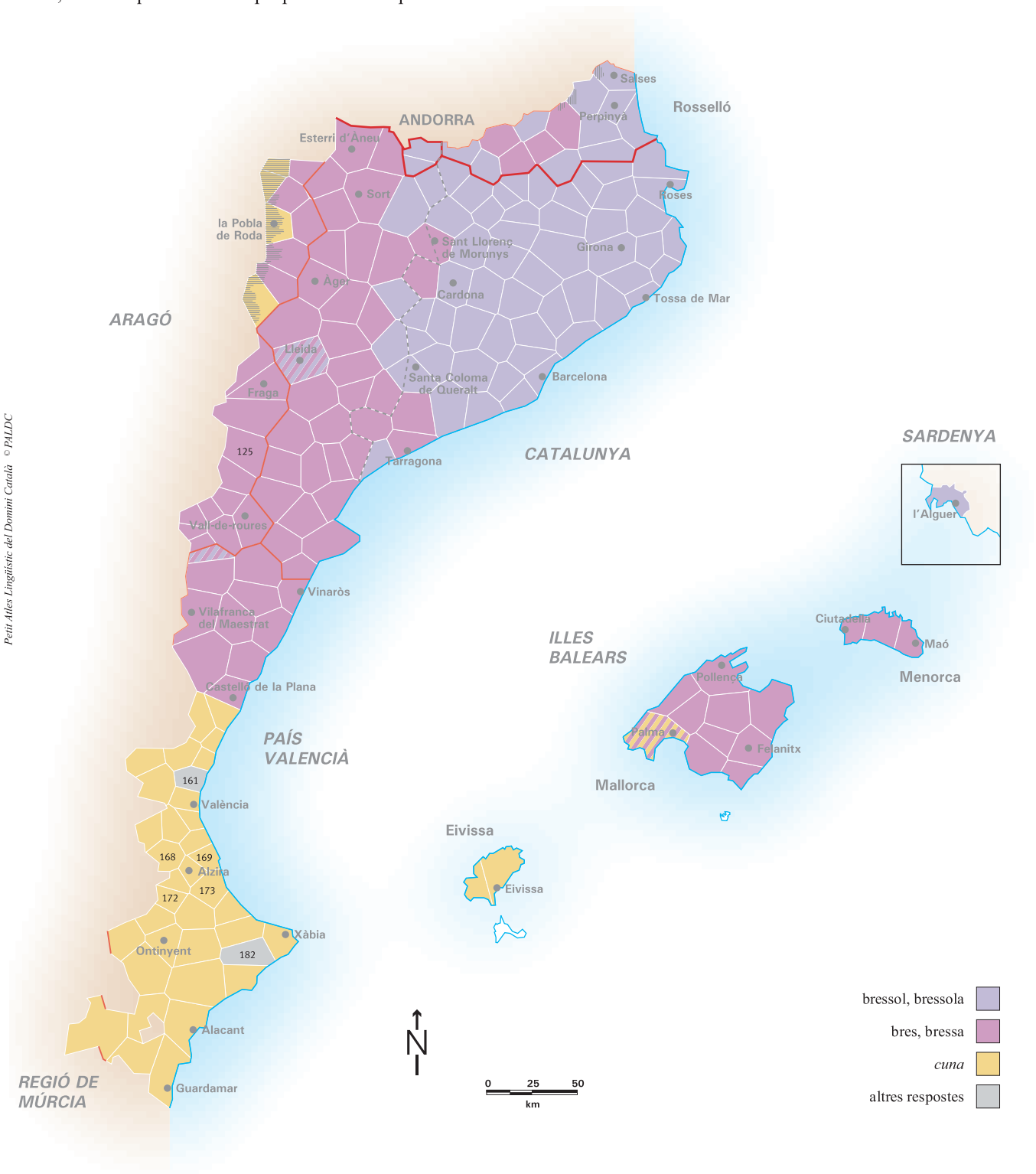

Petit Atlas Lingüístic del Domini Català © PALDC